

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Kiadó-tulajdonos: a „szabolcsmegyei lapkiadó-társulat.”

A nőegyletek.*

A nőegyletek feladata, mint közelebbi cikkem végén érintém, nagy, fontos és nemes, melynek helyes megoldásától, az emberi szív és lélek nemesülése nagy mérvben függ.

A nők e társadalmi intézménye, oly nagyszerű, hogy azt nem támogatói a legmegbocsáthatlanabb hiba; elítéli, vagy éppen megvetni pedig: a legutóbbi bűn.

Első cikkemet azzal végeztem, hogy a nyiregyházi nőegylet iránt nagy a közöny s fagyasztó a hidegség, s okát a nők téves nevelésében kerestem, és hittem feltalálni.

Való, hogy e nézetem sok igazságot tartalmaz, melynek habár látszólagos oktorrása a nők műveltségi fokozatából buzog is fel; mindazáltal a legnagyobb hiba nem bennük, hanem a társadalmi előítélet, hagyományos felfogásban van.

A társadalom, még folyóvást mostohán bánik a nőemmel, a férfhoz képest. A nő nevelését elhanyagolja, kirekeszti nem egy körből, hol üdvösen működhetnek.

Hogy többet ne említsék, nézzük a nyiregyházi nőegyletet. A nagy többség hidegen fordul el tőle, minék ha okát keressük, elszőnyedve kell hallanunk ama kicsinyes, gyermekes ellenvetéseket, melyekkel rendszeren előállanak az ez intézet ellen agítáló egyének.

Az egyik azt mondja: miért nem vesznek fel az árvaházba figyermekeket is; de azt, hogy az egylet erre anyagi tekintetben képes lehessen, sem szóval, sem tettel nem igyekeznek előmozdítani.

A másik személyes antiókiokról, szereplési vizketegségről beszél, egyetlen elismerő szóra sem méltatva magát a jótékonyági műveltet s azon buzgalmat, mit ama szerinte hiú, önző vezérnök kifejtének a szülőkön leánygyermeknek ápolása, neveltetése és megmentése körül.

A harmadik pártszemüvegen át nézi az egylet élén álló nőket s megvetéssel fordul el az egész odaadással éltek és élnek.

Ily kicsinyes, ily gyermekes ellenvetésekkel akarják legtöbbször indokolni a nőegylet iránti hidegségüket és részvétlenségüket.

És kik azok, akik így éreznek és gondolkoznak? Fájdalom, nagyrészen a férfiak, a férjek.

Íme, ez egyetlen, de ám a legnemesebb és legjogosultabb térről is, le akarjuk szorítani a nőket; holott ha ők nem akarnának csoportosulni, nekünk kellene őket erre ösztönözni, biztatni, sőt kényszeríteni.

Oh! de miként tennék mi nyiregyházi férfiak ezt; mi akik a megküzdő társulat választmányába egyetlen nőt sem választottunk be, csupa hiságból, féltékenységből és önzésből? A megküzdő társulat férfitagjaitól a legnagyobb tapintatlanság volt az, amit csak férfi valaha nők irányában tanúsított. Tudnunk kellett volna, hogy a nők,

mint a józólés első kiváltságosai és már nemüknél fogva is megkedveltetők a szépek: a szépművészet felvirágztatására hatni legilletékesebbek a társadalomban.

Hiábavaló minden önösségünk. A gondviselés kimérte a nő pályáját; előírta hivatását s nekünk férfiaknak meg kell hajolnunk ez örökvegezés előtt.

Ne feledjük, hogy az emberiség története, sorsa a nő kezébe van letéve. A nő és férfi elválaszthatlan kapcsolatos egymáshoz foglalva. A nő az emberiség nagy tragédiájában azt a magasztos szerepet játsza, mely Goethe eme szavaiban nyer kifejezést:

„Das ewig Weibliche
Zieht uns hinan“,

mely szavakkal mintha azt akarná mondani, hogy „a meghasonlás ama válságos percekben, midőn a férfit isteni természete a nemes felé vonja; önző indulatai pedig a bűn felé kergetik: a nő mint angyal, magas hivatását juttatja eszébe s a menyország utára téríti.”

Ugy van, ez a nő szerepe a férfi oldalánál. A férfi magához emeli a nőt a dicsőség világába és magával sodorja ha elbukott. A nő a férfival örvend, szenved küzdve, hervadva mint Vörösmarty Szép Hónakja, a virághullás egyszerű, de megható tragikumában. Ki himé, pedig igaz, hogy e gyöngye alak van hivatva az erős férfit megmenteni az elbukástól.

Ne igyekezzünk, többek és jobbak lenni azoknál, akiknek oly sokat köszönünk. Sőt inkább, tágsituk a nők körét, sokszorozzuk képességeiket. Nyissunk előttük minél több tért a szép, a jó és igaz műveletek teljesítéséhez. Haladjunk velük karoltva a szeretet és jótékonyág utáin. Csak így várhatunk áldást működésünkre. A nőekkel mindent, azok nélkül semmit sem vagyunk képesek kivinni.

A nőegylet alakulási 3 éve ezidén lejárván, épen most van alakulóban. Ha tehát a nőegylet eddigi működése nem felel meg teljesen a közvárákozásnak: itt az idő, hogy az úgy szervezkedjék, mint kell. Tömörüljenek városunk lelkes hölgyei a nemes ügy körül; válasszauak oly vezérnököt az ügy élére, akik a többség teljes bizalmát bírják; s a férfiak ne nehezsítsék az alakulást, sőt támogassák hathatos befolyásukkal azt: hogy a ezél minél inkább megközelíttessék. De ne kicsinyeljük a csemetét akkor, mikor hidegen nézzük annak a minden oldalról előretörő viharrali küzdelmet.

Aki figyelenmel kíséri a hazánk nagyobb városaiban naponkint szaporodó nőegyletek működését, az mindenbizonynyal pirulva gondol a nyiregyházi nők e térséni közönyös maguktartására.

Ne mások tetteinek ócsárlása, ne az eredmény esekélyességének latolgatása; hanem saját örök teljes sulyának mérlegbevetése által: igyekezzünk másoknál jobbaknak és igazabbnak látszatni.

Kmethy I.

Hirdetési díjak:

Minden 5 hasznos petit-sor egyszerű hirdetésnél 5 kr. többszörrel 4 kr.
Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás után kincstári illeték 30 kr.

A nyílt-terben minden három hasznos garmond-sor díja 20 kr.

Az előfizetők, a hirdetések megszámlálásánál, 20%-nyi kedvezményben részesülnek.

KÖZÜGYEK.

Községi rendezés Kis-Várdán.

(Kis-Várda 1873.)

III.

— Nagyon jól tudjuk, — szolt Bakaj uram, — azt hiszem, mindenki előtt ismerve van, ama — városunkra nézve fontos ok, mely miatt ide összegyűltünk. Ugyanis, elkövetkezett amaz idő, melyben a lelki szegénység, tevékenység, s hatmaradás vádja alól fel kell magunkat oldanunk. Valjulk be, hogy bizonyos mértékben ezt meg is érdemeltük; — azért jóakarattal, s óva intek mindenkit, hogy a mai tisztviselői kijelölésnél legyen óvatoss, oly egyének megválasztásán törekedjék, akik nemcsak a címet viselni, de az ezzel járó kötelességeket is erélyesen, tekintélyes és bölcs belátással fogják teljesíteni. Azért nekem az volna a szerény nézetem, hogy az intelligens osztályból válasszunk magunknak fő-, és törvénybírókat.

Éljen az indítvány! harsogott mindenfelől.
— Te Kaptai, — szolt egy zomok lábtyművész, a mellette hülledzőlő, — nekem úgy tetszik, hogy ez a Bakaj ma nem trófiál.

— Nekem pedig úgy látszik, választott amaz, hogy ez csak „fogás”. Tudom én azt jól, hogy mi rejlik a rókatorkok alatt.

— Ugyan mondd meg hát mi rejlik?
— Hallgass csak, lásd hogy újra beszélni akar; majd meg látod a medvét.

— Uraim! szolt Bakaj ur mézzel kent hangon, a kandidato ideje elérkezett, látom a szolgabíró arcáról, hogy e tárgyban indítványát akarja előterjesztelni, én megkérmelem őt, én a magam részéről ezennel felkérem az itt előttem álló tekintetű I n urat: fogadja el a főbírói állást. Igaz hogy kissé terhes, sok teendővel jár; de az is igaz, hogy az előtte álló felhalmozódott teendők, többé egy egyszerű polgár megoldani nem képes, „hözön áldoztat e városért, s mi csak nagy köszonettel leszünk”. Képviselői társaim, azt hiszem nem tesznek kifogást ez indítványom ellen.

S a képviselőtestület valóban meghatva érezte magát e szerenese gondolat által, s különösen az által, hogy Bakaj ur is azt kezdi látni végre, hogy a város emelkedése erélyes és tekintélyes tisztviselő megválasztásától függ. Örömmel esatlakozott tehát Bakaj ur indítványához, s a köztisztvisel, s szeretben álló I n ur bármikent is szabadkozott a kijelöléstől, Bakaj ur azon kijelentésére, miszerint megválasztatása bizonyos, a jelöltséget elfogadta.

— Uraim! szolt a szolgabíró, — törvényserint minden állásra három egyen jelölendő; kérem jelöljének meg ki két urat a főbíróigra.

A képviselő testület nagyobb része, a második helyre S. J. urat jelölte ki; a harmadik helyre pedig Bakaj ur ama elfogadható érvelése folytán, hogy „a polgárok és nép is meggyutatólag legyenek”. D. Gy. polgártárs jelöltetett. Mindenki megvölt győződé arrol, hogy a főbíró I n ur lesz, s örömmel várta a napot, melyen a közügyek vezetését átveszi.

Ezután következett a törvénybírók és a többi tisztviselők kijelölése.

Míg a képviselő testület tagjai a kijelölés teendőjével voltak elfoglaltva, Bakaj ur észrevételül helyét elhagyá, megfordult, s a mellette álló atyafinak halk hangon ezeket mondá: „hanem azért mégis csak D. Gy. mellett szavazunk; én legalább érte iszom.”

E jelenet oly észrevételül folyt le, hogy pár ember kivételével, senki sem szerzett magának róla tudomást; azonban a sors úgy akarta, hogy ezt oly egyén is megtudja, aki sokkal többre becsüli a kimondott szót szentségét, mint a köpenyforgatást, s ki a tisztviselőre méltó I n urat kijátszatni, s fedezetül felhasználhatni semmi körülmények között sem engedné; azért első volt I n ur, aki Bakaj ur, nem épen dicséretes tervéről tudomást vett; s bár a zaj meglehetősen nagy volt, a szolgabíróhoz intézett rövid beszédében a jelöltségről lemondott.

A zaj végét érte; a jelölttek papírosan voltak, s a gyűlés elszlott.

Sőtét, átláthatlan ég következett; a tavaszi szél ismeretlen hangokon dudálta a természet fölébredését; ez pedig, hogy helyonyítsa, miként ő minden tavaszszal gyermek szokott lenni; hatalmasan zuhogott a siránkozó egész éjjel. Már éjfél volt, midőn az utcán, homályos lámpafénynek két egyén haladt a piac felé, sötétben kimentek meg tudni nem lehetett. Az egyiknek esernyő volt kezében, és mi a másik egész türellemmel vette magát az esővel; lassan haladva, a piacon egy ház kapuján bemették.

*) Lásd a „Szabolcs” ezidei 13-ik számát.

B) Nagyok egylete.

Bevétele: pénztári maradvány 1871-ről 5634 frt 48 kr.; alaptőke követelés 115635 frt 30 kr.; tartalék tőke 28626 frt 1 kr.; tőke visszafizetés (a tagok által 8762 frt, pénztárból 14000 frt) 22762 frt; kamatból 6996 frt 77 kr.; házassági díjakból 49072 frt 9 kr.; vegyes 82 frt; kölesből 4546 frt 42 kr.; összesen: 236,355 frt 7 kr.

Kiadása: alaptőke követelés a tagoknál 112339 frt; pénztárból 18000 frt; visszafizetés 5474 frt 79 kr.; kezelési 5621 frt 13 kr.; tisztai 4462 frt 61 kr. házassági 82200 frt; szervezési 3367 frt 71 kr.; adományaos 1871-ről 4965 frt 6 kr. vegyes 24 frt; összesen: 236855 frt 7 kr.

Vagyona: alaptőke követelés a tagoknál 161974 frt; pénztárban 51500 frt; kamathátralék 1001 frt 88 kr.; házassági díjhátralék 36015 frt 43 kr.; összesen 250491 frt 31 kr. Tavaly 118138 frt 93 kr. Vagyonzaporodás 132352 frt 38 kr.)

2) „A felügyelői egyház, valamint a felügyelősége alatt álló minden tisztviselői vagyonának zár alá vétele” oly tágas fogalom, hogy annak értelmét részéről fellegni sem tudom, de módját sem ismerem.

Nekem nem lehet szándékom a miskolci egyház mellett ügyvédséget vállalni; de ép oly kevés vállalatok ez ügyben ellene felpereséget is; bár sajnálattal, még is ki kell jelentenem, hogy eszperesi állásomat, a miskolci egyház irányában, első fellebbezéssel, befejeztem kell tekintenem. Hivatalos jogom és hatalmam e téren tovább nem terjed.

Kelt Nyiregyháza ápril 16. 1873.

Bartholomaeides János
esperes.

Helyreigazítás.

Alulírott a nyiregyházi izr. beteg-ápoló- és temetkezési egylet. és az igazság érdekében kölésségemnek ismerem a „Szabolcs ezidei 13-ik számban” az egyletre vonatkozó három tévesen hangsúlyozott tételt helyreigazítani:

1. Tévesen volt értesülve amaj udonság irójáról, mintha a kórház megvásárlását Schak Mór ur indítványozta volna. Emaz indítvány már az általam, a kérdéses gyűlés közhírretelekor ott volt az elterjesztendő tárgyak közt. Schak ur tehát ezt nem kezdeményezhette.

2. Az udonsági rovatban közölt adakozók névsorából számos adakozó maradt ki, szándékosan-e tévedésből-e nem állítom; de semmi esetre sem jóakarattól. A névsort a gyűjtés befejezése után közé fogom tenni.

3. Nem áll a kérdéses udonságirójának azon állítása sem, hogy egy bizonyos gazdag izr. még semmi nemű jótékony műveletbe nem folyt volna be. Nyiregyháza nincs oly gazdag izr., aki a hitközség vagy hitorsosai előtt szívét vagy erszényét bezárta volna. Az ily kihívó s sértő hírek terjesztése, a helyett, hogy használna, épen a jótékonyág gyakorlatát riasztja vissza az illető ezéltottak. Ama cikkirónak tehát kissé több komolyságot és igazságérzetet ajánlok. Ennyit szükségesnek látam a közönségnek tudatni tájé-

kozásul. (Az itt tárgyalt udonsági cikket magán értesülés alapján magunk irván. megengedi a t. cz. közlé ur, ha sorait nem közölték egész terjedelmében. Ne kíván egyáltalában nem fekszik érdeklünkben, a tisztelt egylet tagjait, vagy annak pártolót rostába vessük; közéközelő ama cézlatosnak látszó megrovas egy gazdag irazellátára nézve, nem volt egyéb, mint téves értesülésből eredt hiba, amit a szerkesztőknek csak igen ritkán sikerül kikerülni. E közleményre részünkről, csak annyit látunk szükségesnek felelni, hogy ama kérdéses udonságiból azt, mintha az ott írtiment háztétel Schak Mór ur indítványozta volna, kövintem egyáltalában nem lehet, amennyiben ott csakis elterjesztéséről van szó. Kérjük tehát ez ügyet mint ilyet venni és befejezettek tekinteni. Szerk.)
Nyiregyháza, ápril 8. 1873.

Janoviez József
izr. b. ap. s temetkezési-egylet elnöke.

KÖZGAZDASÁGI ROVAT.

A „Szabolcsi Hitelbank” forgalmi kimutatása
1873-ik év első negyedéről.

Tartozik

Alaptőke (2000. db. rszv.)	200000. —
Vissza fizetett váltók	96843. 30
„ „ kötvény	19800. —
„ „ előleg	5044. —
Lesz. kamatok	8710. 80
Előleg	330. 41
Kezelés és nyomtatv. díj	359. 07
Betét	82100. —
Bizományi jutalék	3. 06
Részvény kesedelmi kamat	29. 76
Részvény iratás díj	713. —
Visz lesz. váltó	33100. —
	447063. 40

Követel

Be nem fizetett 50% részv. tőke	100000. —
Váltókra	219355. 30
Kötvényre	81720. —
Előlegre	17084. —
Visza fiz. betét	7329. —
Visz. lesz. kamat	884. 57
Betét kamat	447. 88
Nyomatványért	154. —
Költség	529. 29
Feltesztés 10% évi törlesztés	3007. 36
Tisztifizetés	733. 39
Házbér	300. —
Pénztári maradvány	15347. 73
	447063. 40

Honolaj,
könyvelő.

meg a föld zsinár. Társadalmunk átalakítására s minden ízében magyarsítására hatni: legyen adott szónk s fogadott szent törekvésünk!

„Arra kérem komizársom urat!” — fényes dőben kurjogt a szemjű tőveteg szellem! Bolygócsillag, bujdosó — nem! ily „kurucz” állapotokra nem adta magont; hanem, hogy istókös, azt nem tagadhata mert hasonévű, dusan szétszórt önzézetében ásványkemény egkyedvűvel ragaszkodik már egy asszony-állati kéz! Jy étvágyat te szegény ördög: s jó éjszákát te aeshetikátlán város, álmódjál egykis izlést, egykis öszhangot!

S most áltúnk ünnepi ruhát, s emeljük le kalapunkat Nyiregyháza szípei előtt! Vasárnap van! Tehát azon nap, melyet voris festékek nyomtatnak a naptár-csinalók, s melyen ezért minden halandó felmenteni lelkiismeretét az aggodalomaktól és nem dolgozik 24 óráig. A hivatalnok kerül az aktákat, a fiatal tisztelendő csak mizsék egyet legfőlebb, a szakácsné meg a szabaleány fogóvas és főzőkanál helyett csernyot szorit markába, szavarszópoktál duzzadó zsebet fennen közszelre teszi a porozó palézat szanaszét villogtató komorjuy. Vasárnapra egész más arczerulat vesz fel a város. Az idő engedt, s retentő sáronz fenyegette elhvelyessel a cipzőneket, mert hiszen eszébe se jutna az embernek bagariára gondolni, midőn szépeket nézni jó. Kövezet! E fogalom kisértett fejében; de csakhamar elítze egy vén kaudar, mely morogva herverezett a bizodalmas, nádas házteton. Ilyenek is vannak? Lelekismeretbe vágó dolog kimondanunk, hogy a nyiregyházi épületek, még ha emeletesek is, nem írtoznák olykor nádfedélbe vagy legelőbbször zsupetöbe bujni! De ime! megkondult a sugár torony harangja, s en tegnapi ismerőssel le s fel kéánvá jéni a s templom előtt! Jött egy mama, két leányával E csopatra Hugo Victor ezt mondaná, hogy — dactylus. Honánkán hosszúnk, dolgotlán keze volt, mely „mint a lilium, nem dolgozott soha”, tengerzárdek a szípei s egy, a bécsi sz. István toronyval vetélkedő magán dazogott fejen. Etelka hóna aljaj kivágatú ruháját! A kisértés csalétké, a bókók perselye — mondaná Dumas fils, ha e márványkebelen legelhetnének szemét. Ah! ki lehet az a sötétbarna szépség? hogy hívják azt a gömblyü karu nimfát: Kinek a leánya az a hideg, plasticus szöke Cleopatra?! Alig gyöztem kérdézősködni a bórös, fehér, zöld, kék, sarga, lilaszín szöknj tömkelege után. Mily kecsesen tudtak egy-egy pocsolyát keresztal ugrani! Ah! azok a piciny lábák, azok a magas sarkak, azok a főhéher — — — — — csúsnak! majd fennhangon beszéltem. A „nevető ember”-ben olvastam, hogy a belső beszéd viszkét, s a levegőbe való beszélés megkönyvűbilést okoz. Egy poudandri szépség finom, puha glacékeztjűjével imád-

ságos könyvének bársonyát simogatta. Nyiregyházi nő! Ezek: maga a jószág, a szépség és a szerelem. Észemlyképei a tiszta, ábrándos, házias, hü és ingatlan életnek. Blazirt pesti fili itt megtörök modálásaid gunyos fulánkjá; itt nem gondolsz mátra, csak az igaz női érenekre. Igen, e hölgyeknek még egyetlen is van, mely szegényeket és árvaakat istápol. Mit teltetés a nyiregyházi hölgyközönség humanitarius szempontról is, mily könnyű szerrel városzallatnáz ózont a társasléti poshadt levegőjébe, mely örök hállára méltó kezdeményezéssel járulhatna a magyarsodás terjesztéséhez! Necessak a szegények feletti gyámokodást, más nemes célokak is örömmel látnánk hölgyeink egyeletének alapzáblányai közt. Téli felolvasók a pesti mintájára, szélesebb körű nöegyelt a bajai női casinó példájára, cselédképzés, társas magyar mulatságok, nem személyes kitanésra, de a közügy szolgálatára törekvés mindenben: ily gondolatnák tamadnak a nyiregyházi templom előtt vasárnap. Híjyekék el hölgyeink, hogy ily gondolatok gyakorlati kivételé által, nem egy sebét gyógyítanák meg a társadalomnak, melynek az árva- s szegényeken kívül más fényesebb agyán, de szálonalomerelböt „nyomorultjai” is vannak! Szeretnek már Nyiregyháza nem csak oly muzeumi palaczkának látni, melyben városi házi márványtermek, meddő politikázás, közvetlen sáros utcák mind, mind együtt vannak spiritusba zárva.

„Mit nem tudunk, épp arra volna szükség
S amit tudunk, az mind haszontalan!”

Faustból elolvashatja mindenki e pár sort s talán gondolkodásra ösztönöztetik. Mi nem vagyunk sem a bakter sem a hajdu, sem a polizei; nekünk nincs mit tovább a piaconz ácsorogni; siessünk haza, s onnan — a vasuthoz. Ugy ön Othonn még egyszer öösszeszorongattak, s kérve-kértek, hogy hajgjak fel azzal az átkozott írka-firkával, mely boldogtalanná teszi a rajongó ifjakat! Átkozott írka-fírka! De mikor Hugo Viktor fantasticus erőteljes megrázó gondolatai, Reboul tiszta eszméi, André Cheuier plasticitásai, s Lamartine aetheri gyöngödsége diecsavgyra bujditják a belénk lehel magasztos vágyakat; s Nyiregyháza nem tájoparti élvei s gyönyöreit untató tárczát irni ösztönöznék!

Drága jó coupé, áldott zöldbőrös óza életem sivatagjának! Söhajté, s nem könnyű szível helyezkedtem el a vaggonban. Pár nap múlva, midőn Pestre értem, a dévaj Friczi figyelmeztetett, hogy egyik kabátom zsebében bizonyos nyiregyházi írka-fírka talált. Ahá! a végezet tárcza zsebében maradt, — gondoltam, de azért nem baj, ha később nyitom is azt fel a t. olvasó előtt, s hevenyében postára adtam.

Andrássy Béla.

Üzleti értesítés.

A nyiregyházi terméyesarnoknál apr. hó 19-én bejegyzett termékárak.

Piaci ár	Kereskedési ár 100 köböltölkezdve
Rozs 00—00 fontos	4.10—4.15
78—80	0.00—0.00
79—80	4.20—4.25
Buzs	0.00—0.00
Arpa	2.40—2.45
Zab	1.40—5.00
Tengeri	3.20—3.25
Köles	0.00—0.00
Bár, tiszta fehér	0.00—0.00
Káposztarepce	0.00—0.00
Lennag	0.00—0.00
Gomborka	0.00—0.00
Kendermag	0.00—0.00
Mak	0.00—0.00
Napraforgóalaj	20.00—20.00
Szezsz 30 fokú magy. iteze	23

Felölés szerkesztő: **K. Kmety István.**

HIRDETÉSEK.

Ad. 1778. sz. (3—1)
1873.

Árverési hirdmény.

A nyiregyházi királyi törvénysek telek-könyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miként a nyiregyházi takarékok pénztármak Gyureskó Mihály és neje Kovács Faba Helena ellen végrehajtási ügyében utóbbiaknak végrehajtás alá vonts a nyiregyházi 2739 számú tjkv. A I. 1. 2. 4. 5. sorszám alatt bevezetett 7 hold 800 □ ölnyi tanýas birtoka az 1873 évi május hó 15-ik és szükség esetében az 1873 évi június hó 16-ik napján délelött 10 óraker a nyiregyházi kir. tkv. hivatal helyiségében tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet igérőnek el fog adatni.

Feltételek: Kikiáltási ár 1289 frt.

Bánom pénz 129 frt.

Vevő a birtoknak az idei aratás és behordás bevégezte után lép használatába.

A vételár a leütéstől számított következő egyenlő részletben u. m. 1/3 rész 1 hó, 1/2 2 hó, az utolsó 1/3 rész pedig 3 hó alatt, mindenki részlet esedékes 6 % kamataival együtt lefizetend.

Azon jelzálogos hitelezők, kik a bíróság székhelyén vagy ennek közelében nem laknak, ezennel felszólítattak, hogy a vételár felszátása alkalmával leendő képviseltetésük végett, a hatóság székhelyén megbízottak rendelkeznek s azok nevét és lakását az eladásig jelentsek be, ellenköz esetben a hivataltól kinevezett gondnok által fog képviseltetni.

Egyideguleg felhivatnak mindazok is, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, igénykereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, nyujtsák be, különben azok a végrehajtási folyamat nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a Nyiregyházi kir. tszék tkvi osztályának 1873 április 2-án tartott üléséből.
Papp László
a tk-vezető.

Árlejtsési hirdmény.

Borsodmegyei, miskolcz-emödi vasut vonalban fekvő, Mályi községben, a r. k. templom és lelkeszék kijávitását a nmlt. m. kir. vallás és közoktatás-ügyü miniszterium f. é. martius 7-én 4405-ik sz. a kelt intézvényével, 2663 frt 80 kr. o. é. erejeig engedélyezvén: a szabályszerű árlejtsés a föntírt községben f. é. ápril 24-én fog megtartatni.

Eperjesy Ferenc
polgár ker. alep.

Birtok-haszonbérlet.

A Kacz-árkvák-féle gyulaházi birtok, mely 105 holdból álló 1200 □ öles, folyó hó 24-től fogva 3 évre haszonbérbe kiadatik. Az árverés lesz Gyulaházán folyó hó 23-án 9 óraker reggel a község házánál.

S. Kohn Herman
gondnok.

(0—1)

Egy bolt oldalszobával

a fatéren, a Kiszdorfer-féle házban minden órában bérebevehető. Értekezhetni Glück Ignác kereskedésében.

(3—1)

